

Kalibův zločin.

Obraz z podhoří. — Napsal: K. V. RAJE.

"Tak vidíš, pospícháš a zaplacono nemáš!" pravila mu veselé.

"I nechte to až ráno, nač byste čekali, a to vám povídám, Vojtěšku, až tuhle mladé něco přeje, můžete být rád, že si vás vzala, ne abyste ji dělal očiště na zemi," vřídle, ale důtklivě hrozila mu paní představená.

Pak vyšli, Karla napřed, Vojta těže dupaje za ní. Když vystoupili ze síně do sněhu, Vojtovi začala se hlava, zamotal se a musel se chytit stěny.

"I kdo pak by se s tebou coural, vždyť jsi se opil," zahubovala drsně a sama chvátila k chalupě.

Vojta zvolna, klátě se dupal za ní.

Když došel k své chalupě, panimáma otevřevši Karle, řekla na záspí.

"A vy jdete krásně, to je pravda!" hloučela ostře. "Pak má deera s vámi někam vyjít, nechtěte jí cizím lidem, sednete za stůl mezi takové pijáky a ležete to do sebe jako bez rozumu! Snad nezačínáte jako Bouček?"

"Mléte a nekřičte, kdo pak mě tam hnul," hučel ztěžka.

"Snad neřeknete ještě, že jsem vám řekla, abyste se opil," hubovala jedovatě, zamykajíc za ním. Oči jí při tom svítily — měla radost, že si mohla takto vyjet; vřídle, že se tím v chalupě upevní.

Když se Vojta ve světnici svlékal, panimáma pořád ještě kázala.

"Je to mezi vámi život! Ten nám jenom ostudu dělá a druží po nás jedou jako draví. Nedonolka zas u tatínka seděla, kdo ví, jak dlouho; ta mu toho asi nahušela! Ale já tomu dělat zeela krátký konec, kdo pak si bude pouštět eizi lidi do stavení, aby nás jen ostonzeli. Ten Kukulka kouká taky pořád jako vejr, mrzí ono ho, že může jenom do vejmenku a ne sem jako dřív!"

"Nehulákejte, panimámo," bručel Vojta.

"Nevidiano, at to slyší celá vesnice. Poprvé jste vyvedl deera do světa a juž jste se opil, vždyť jen bručíte. O tomhle nám Smrž neřikal!" křičela tím více.

"I lehnete si už, člověče pro vás spát nemůže!" mrzutě ozvala se Karla a na posteli se obrátila.

"Bodejte, do půlnoci na spaní nepomyslíš a pak najednou nebudu smět na tebe promluvit!" odsekla matka, ale již přestala.

Zhasla a za malou chvíli potom ozval se světnici několikrát chrupot.

Druhého dne chodil Vojta jako sehřplý, stýděl se za věceřek.

Za to Boučková byla všecka bybna. V polsedne pekla placku a mazala je povídly. Před obědem dala dvě na talíř a běžela s nimi do výminku.

"Vemte si s námi, pantáto, placku," lichotivě řekla tam výminkářovi.

"Naděš vám Pánbůh, co pak že si děláte škodu?" odpovídal jak si chladně.

"Jakou pak škodu! Nepatřebujete nic?"

"Nie, nie, děkuju pěkně."

"Jestli pak jste slyšel, pantáto, kdy přišli mladí od muziky?" ptala se tuze srdečně.

"I kde pak já, dávno jsem chruhal," řekl na Boučkovou nepohlédnuv.

"Ale to byste nevěřil, že se Vojta opil," přítlumeně vypravovala tvář se tuze vážně.

Pohlédl na ni zaražen.

Kývala, že je to pravda.

"Sedl vám za stůl, zapálil si a jen s těmi nejhoršími pil. S Kadlou šel do kola jen jednou, a to ještě se prý motal, až to bylo lidem pro smích."

Starý vstal a schmut přechel po světnici. Po chvíli zastavil se před Boučkovou řekl: "Abych vám krátce pověděl, myslím, že takováhle radovánky pro hochy již nejsou. Nemáte ho k tomu ani nář!"

Boučková se polohlasitě zasmála. "Vždyť jsem si to mysliła, že se ho zastanete," řekla štíplavě, "ne proč byste se ho nezastali, vždyť je váš syn, to však musíte uznat, že já jsem taky matka. Deera je mladá, chce ještě trošku do světa, dlouho jí to beztoho tr-

vat nebude; a proč by s ní nešel, vždyť mají nedávno po svatbě — ale opijet se nemusi."

"Snad to nebylo tak zlé," podotkl.

"Inu, ve sněhu se neválel, ale vidět to na něm bylo nočné. Kadla přiběhla od hospody sama, mrzelo jí to. Já mu to za zlé nemám, to Pánbůh ochraň, není tomu zvyklý a teď má radost ze ženy — no, trochu se zapomněl. Nemyslete si, že jsem chtěla na něj žalovat, řekla jsem to radši sama, protože vím, jak vám jiní všechno za tepla doousou a jenom na nás přidávají."

"Už jsem vám povídala, že na lidské řeči nedám a do něčeho se nepletu; teď jsem na vejmenku a hospodari syn — má už rozum!" a zase sedl za stůl.

"Však proto, však proto, vždyť sám musíte vidět, že jsem taky od rána do noci jako v kole, dělá, jak můžu," hovořila ryhle. Neodpověděl.

"Co ze svého vejmenku dostanu, všechno přidám."

"Mu no — když se na naši chalupu dobře hospodari, může být živ z ní," řekl rozhodně a podíval se na ni, takže honem oči sklopila.

Chtěla ryhle něco odpovědět, ale nerečila slova.

"Jestě bych vás o něco prosil, panimámo," vzpomněl si, "ten salup, ve kterém běháte, nosila má nebožka jenom v neděli, nosila ho tolik let a byl pořád pěkný; trošku mě mrzí, že v tom pořád běháte, víte, nemůžu to vidět."

Zervenala a ruce se jí zatřáslý.

"I dával ho Kadle, ale ta ho nechěla, chtěla jsem ho užít; ale když myslíte, víckrát ho nevezmu!" odpovídala nejistě.

"Buďte tak dobrá —"

"Tak s Pánembohem, a nenechte ty placku stvrdnout," řekla ještě a odběhla.

Na dvorku potkala se s Kukulkou.

"Kmotr k obědu, k obědu!" smála se špičatě.

"Už jsem po něm," odsekl a stře.

"To je pravda, kmotr jen lížeí položí a juž běží k nám!" rýpla a vběhla do chalupy.

"Jestli pak, lidičky, věříte," volala již na prahu světnice, "že mi pantáta vyčetl ten starý salup. Nemůže prý se na to dívat, že v něm běhám, nebožka prý ho tolik šetrila! Tak jste ho mohli nechat, kde byl, je to beztoho jenom bař," přidala zeřovi.

Ten neodpověděl.

Panimáma běžela k truhle a vyndavši salup, hodila ho Vojtovi.

"Tu máte, aby se pantáta netrápil," vysmívala se uštěpavě.

Vojta položil salup na postel a přešel světnici, povídal rozhořčeně.

"Vzal jsem si jen ten salup, holky si vzaly ostatní, snad přece s ním můžu dělat, co chci!"

"Ó, holečku, kdyby to byly holky, pantáta by ani nečekal, ale to víte, my jsme jim proti chuti, závidíte vám, že se vám dobře vede, Smržka ani ne, nemá na to kdy, ale Nedonolka je na vejmenku pečená vařená. Ta asi na vás přidává," éperně vykládala.

"Na mne by si nepřišla," řekl rozhodně.

Panimáma pohodila hlavou a zasmála se. "Teď tam zas letěl Kukulka; donesla jsem pantátovi placku, ale já vím, že je ten dotěra sní, nadarmo tam pořád neběhá. Prosim vás, kam by pantáta všechno dal, kdyby se nedělil s jinými, sám celý vejmenek nespoteřebuje — inu, je tu Nana, a Kukulka taky pomáhá vařit. Dobře já jsem se nabízel, že mu všechno na vejmenku udělám, dělala bych to ráda, ale když vidím, jak všechno strčí jiným a na člověka se kale nepodívá, je to jednoduše lít!"

Vojta přecházel po světnici a nemluvil.

"Já vím, že tam Nana hned časné ráno donesla, že jste se večera podnapil —"

"Já bych ji —" zalučel.

"Ta osoba nemá jinou starost, než aby pantátu dostala jenom na svou stranu, vždyť ví, že pantáta má vejmenek a ten tisíce zlatých. Páne, to by si Nedonolka pomohli, kdyby tisíceka z nenadání padla do klína."

Vojtovi bylo horko. Hlava jej

po zlé noci brněla a teď vypala mu panimáma svých řečí celé proudy.

"Nebojte se, panimámo," zabručel po chvíli mrzut.

"I vždyť já ne, co pak mi konečně na tom záleží, vždyť mám svoje," brebentila. "A povídala Kadla, že jste v hospodě neplatil, ukažte peníze, dám to tam do pořádku."

Vojta hodil jí zlatku a panimáma ubíhala do hospody.

Setkala se tam s Kosněkon.

"I pozdrav vás Pánbůh," svítovila, "jak pak jste se vyspala? Ten váš pantáta Kukulka má čas, od božího rána do večera sedí u nás na vejmenku. Pranic se nedivím že, jak jste povídala, doma tak divně kuchtí, nač by to dělal, nají se u nás, se vším pantátovi pomáhá."

"To snad ne," podivila se Kosněka.

Boučková pokrčila rameny a řekla se zasmála...

Když přiběhla domů, povídala: "No, hezky jste toho, zeřádku, vysmóčil!" A přikyvuje kysele se smála.

"I vždyť jsem nepil sám!" odpovídal nevrle.

"Snad neřekneš, že jsem já ti polovičku upil?" hněvivě broukla Karla.

Vojta neodpověděl, ale tuze se mráčil.

"Inu, pilo se dohromady; setáček přejde, a kdo by nebral, když lívají!" řekla se panimáma. — Vojta byl ale rozmrzen; s tím věceřekem sesypalo se naň toho všeho trochu mnoho, nebyl tomu zvyklý a nevěděl, kudy z toho vst. Tatínek — Nana — panimáma — se všech stran se to hrně. Jaktežví v něm takového nebyl! Chodil, nemluvil a na zádule se nepodíval.

Asi za dva dny po tom, panimáma salup po nebožce majie opět na hlavě, potkala se na návsi se starým Kalibou.

"Už se, pantáto, nezdálo, že mě vidíte zase v tom salupu; dala jsem ho Vojtovi, ale ten se zle rozkrásl, že deeraš jste dal všechno, jenom jenom ten salup, a že mu nikdo nemá co poroučet! Nebylo pomoci, musila jsem ho zas vzít!" upřímně vyprávěla tvář se tuze dobrácky a honem zas ubíhala.

Starý zaražen hleděl za ní.

VIII.

Den za dnem lounaly se do minula.

I Kalibů bylo klidno — bez okázalého hněvu, ale i bez radosti. Panimáma vynasnažila se sice, aby rozlučenou domácnost opět uhladila, byla zase přátelská a sladká, ale Vojtovi jakoby bylo v hlavě zůstalo kus toho šera po muzice a Karla byla lhostejna.

Mluvíli, žili jako dřív, ale ten toužený stesk ve Vojtově hrudi ztluměl. Cítil, že jasna a tepla je v domácnosti jeho ještě méně než dřív.

Před poslední nedělí masopustní panimáma srdečně povídala Vojtovi:

"Zeřádku, chceme se v neděli podívat do Vidovie."

"Do Vidovie? Co pak jste si tak najednou vzpomněly?" tážal se mrzutě.

"Tak najednou? Vždyť jsme tam, pro pánička, ještě nebyly! Já vím, že si tam o nás povídají, jak jsme zapomněly, že se ani domů nepodíváme."

Vojta se usmál.

"I vždyť jste tam mnoho radostí neměly, počkejte do jara, jak pak bysme v tolika sněhu šli!"

"Tot jsem věděly hned, že se vám nebude tuze chít, říkala jsem proto Smržovi, aby nás dovezl," usmála se.

"A mne chcete nechat doma?" ptal se vyčítavě.

"Snad byste se proto nemrzeli? Několik přece doma být musí, a já zůstat nemůžu, musím promluvit s Konopáčem, uběhlo půl roku, a ještě mi mléko nezapltil."

"Pro měsíc taky nebude zlé," řekl rozluřden a šel na půdu.

Když v pole dne byl se ženou sám ve světnici, ptal se jí:

"Cheeš prý zejtra do Vidovie?"

"Pojedeme s maminkou," odpovíedla lhostejně.

"Vida, vida, já vím, že si o tom dávno povídáte, ale já jsem o tom zvěděl teprv dnes."

"A máš to jedno — ne?" zasmála se.

"Povídal jsem, abyste počkaly do jara, ale kde pak vy dáte na mne, se Smřzem dobře jste jed-

50,000 KNĚH

ZDARMA MUŽŮM.

Ma Cenu \$10.00 Pro Každého Postiženého Muže.

Pak-liše trpíte kteroukoliv nemocí mařinu tak vlastně, tedy Vás řídíme, byste si dopisil o jednu z těchto obdivuhodných knih. V té se jedná o suchý a rozumnečinným způsobem pise, jak každý muž, trpící otravu krve, šrotatí slabostí, povrchlancím aťjak silou, rheumatismem, nemocemi ústrojí, žaludku, jater, ledvin a neb nemocí mýchých může být trvale vyléčen ve svém vlastním domově. Jestli-li žklaman a znaven peněžitémi obětmi, tu tato "Zdarma Kalha Mužům" bude muží pro Vás ceny sta dollarů. Poč. Vám proč trpíte a jak můžete oplátní nahřítí stalého a trvalého zdraví. Tisíce mužům vraceno bylo dokonale zdraví síla a umlost za pomoci této cenné knihy. Jest to skla-dičte vědomosti a obsahuje právě to co každý muž vždyť má. Pamatuje že tato kniha jest **ZDARMA** a zašlete nám ho dnes a my Vám zašleme jeden výtisk této cenné knihy úplně vyplacené.

ZASLETE DNES TENTO KUPÓN NA KNihu ZDARMA.

DR. JOS. LISTER & CO., B. 706 Northwestern Bldg., 22 Fifth Ave., Chicago.

Pánové:—Zařlám se o Vaš nabídku, "Kulha zdarma" a tešilo by mne, kdybyste mi ihned jeden výtisk zašli.

Jméno.....

Polta.....

Stát.....

naly!" vyčítal.

"Vždyť nemáš koně, a Smrž nás rád doveze, každý není takový brněák, jako ty," hovořila pořád veselé.

"Ale já nechei, abyste jely!" řekl rozhodně.

Karla hned neodpověděla, šla klidně, jako by byl přísavděl.

"Vid, že nepojedete?" ptal se vřeleji.

"Ale jsi ty člověk, co ti na tom záleží? Chceme se podívat na konei masopustu domů, ještě jsme tam nebyly a už nám to nepřeje."

Vojtovi oči rozeřvaly se široce.

"Tak na konec masopustu! — Snad necheete naposledy k muzice?"

"A nevidiano, kdybysme šly, — snad by se tuhle chalupa nezbořila?" smála se.

"Kadličko, pro Boha tě prosím, nelež mne a netrap. Mohla bys to udělat a jít k muzice beze mne?" ptal se vřele a ruce se mu třáslý.

"Jestě jsem neřekla, že půjdu, a co by bylo, kdybych šla? Vid, jak to tady v hospodě dopadlo," dostala drsněji.

Vojta prudce zalýchal, jako by ho dusil.

"Ale když tě prosím —"

"Už s tím přestaň, sedim celé dni doma, nebnu se ti a když chceš s maminkou k sestře, jestě bys

Majetek v ceně několika milionů je zničen každého roku přírodním dynamitem.

KRAJANĚ:—Chraňte své domovy a farmářská obydlí "Electra" bleskovody a čistě modřeny chráněnými svodiči. Tyto bleskovody jsou nejlepšími, jež trh nabízí a skutečně není nic lepšího. Jsoune jednoduše postaveny, vydrží stále. Prodáváme je pod zárukou zárukou.

Nechte nám ukázati, jak mnoho ochranné moci můžete za své peníze získati. Stejně čestně jednáni je zá-jisté všem.

Je mnoho bleskovodů v trís a mnohá z nich prodávány jsou "Electra", ale ve skutečnosti není to pravý příměr. Za tímž účelem, aby naši přiznací dostali pravou věc, nabývájí jsme jeden milionu stříbrných dolarů. To znamená je naší ochotou, vrátit vám, a my jsme jedinými výrobci. Zároveň tak vyřkláme nezároveň žití naše stavění. Ota jsou ošetřeny zvláště a přesně.

Jedte k vašemu místovému prodávajícímu "Electra" bleskovody a čistě modřeny chráněnými svodiči. Nemá-li jich, nechte je usnadno dostati, nechtějí nic více, než osvědčí vaše bleskovody, ale jsou lepší, než ostatní, protože, jestliže váš bleskovod, když vám dáti je, nezáleží, a hledíte bude váš odlyti po nějakém, že na něho zrovna tak došlo, jako nám a my postaráme se, byste byli ohroženi okamžitě jeli, bez ktere jiži nemůžete.

"Electra" bleskovody a čistě modřeny chráněnými svodiči jsou holotvory čestně a prodávány dle skutečné hodnoty. Jsou v ceně dle své skutečné hodnoty. Který má nevěřící domov a lhostejná o svém, vřídle, že se na nás obrátí, nemá-li své domovi ochotně "Electra" bleskovody na skladě. 3024.

Fr. E. Stehlik, president.

"Electra" Lighting Rod Co., Cresco, Ia. U. S. A.

Číslo 1005—Zaručeno firmou W. F. Severa Co. dle zákona o potravinách a léčích ze dne 30. června, 1906.

Trápí vás zácpa?

Pozorovali jste kdy, že v ten čas, kdykoliv vás trápí zácpa, celé ústrojí zdá se jaksi býti pošunuto s koleji? Pomozte přírodě v této důležité práci trávení a užijteje

---

Severův Životní balsám.

Poznáte hned úlevu ve všech chorobách žaludeč-ních, při žlučnatosti, zvrhých játrech, chudokrov-nosti, vleké zácpě, nezázivnosti a malarii. Ženy chválí si tento lék a ti, kdož se zotavují po nějaké nemoci, nemohou býti bez něho. Cena 75c.

Jeho žena trpěla nezázivností.

"Moje žena po více jak šest měsíců, trpěla prudkou nezázivností, z čehož jí dvě lahve Severova Životního balsámu úplně vyléčily. Prosim přijmete mě díky za to."
Jan Vrána, Winnipauk, Conn.

NA PRODEJ VE VŠECH LÉKÁRNÁCH. ŽÁDEJTE VÝHRADNĚ SEVEROVY LÉKY.
NEBERTE ŽÁDNÝCH NÁHRAŽKŮ.

Nervové choroby

nemohou býti odstraněny, jestliže nebylo použito dobrého nervového silitele v čas, tak aby se předešlo šíření se tohoto chorého postavení. Zvláště zde, v Americe, jsme všichni téměř podrobeni tomuto nervovému vysilení.

Severův Nervoton,

je-li brán pravidelně dle návodu, v brzku přinese úlevu, přispěje velmi mnoho k znovu dodávání nervové síly a sešil celou vaši soustavu. Odpo-ručení hodný ve všech případech nervového ochu-ravení, při melancholii, přepracování a nespavo-sti. Cena \$1.00.

Dobry liniment.

Každá hospodynka měla by míti v její "domácí lékárnice" láhev dobrého linimentu, jehož jest skoro každodenně v domácnosti zapotřebí.

Severův Olej sv. Gotharda

jest tím nejlepšími linimentem, jakého jen možno dostati. Seznáte, že jest velmi účinným při všech chorobách revmatických, při otoklích, přepnutí a ve všech chorobách kožních. Používá se ho jen zovně. Zeptejte se svého lékárníka a přesvědčte se sami o účinech tohoto linimentu. Budete jistě spokojeni. Cena 50c.

LÉKAŘSKÁ PORADA ZDARMA.

W. F. SEVERA Co. CEDAR RAPIDS IOWA